A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2025. október 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Antidömping – Kiterjesztett dömpingellenes vám – Mentesség engedélyezése egyes Kínából származó kerékpáralkatrészek behozatala vonatkozásában – Mentesség a kisvállalkozások általi, kis mennyiségű behozatalok vonatkozásában – Az általuk szabad forgalomba bocsátásra bejelentett vagy részükre leszállított alapvető kerékpáralkatrész-típusonként 300 egységes korlát”

A C-659/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2024. október 9-én érkezett, 2024. május 14-i határozatával terjesztett elő

az **A-GmbH & Co. KG**

és

a **Hauptzollamt C**

között folyamatban lévő eljárásban

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: F. Schalin tanácselnök (előadó), M. Gavalec és Csehi Z. bírák,

főtanácsnok: A. Biondi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az A-GmbH & Co. KG képviseletében U. Reimer Steuerberater,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara és R. Pethke, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. június 4-i 512/2013/EU bizottsági rendelettel (HL 2013. L 152., 1. o.) módosított, a 2474/93/EGK tanácsi rendelettel kivetett dömpingellenes vám 71/97/EK tanácsi rendelettel való kiterjesztése alóli mentességnek egyes Kínai Népköztársaságból származó kerékpáralkatrészek behozatalára vonatkozó engedélyezéséről szóló, 1997. január 20-i 88/97/EK bizottsági rendelet (HL 1997. L 17., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 25. kötet, 158. o.; a továbbiakban: a 2013-ban módosított 88/97 rendelet) 14. cikke c) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az A-GmbH & Co. KG (a továbbiakban: importőr) és a Hauptzollamt C (C fővámhivatal, Németország) között a Kínai Népköztársaságból származó egyes kerékpáralkatrészeknek a kiterjesztett dömpingellenes vámok alól mentes, Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó feltételek tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A 71/97/EK rendelet

3 Az Európai Unió Tanácsa elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok[nak] a Közösségbe történő behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az ideiglenes dömpingellenes vám végleges beszedéséről szóló, 1993. szeptember 8-i 2474/93/EGK rendeletet (HL 1993. L 228., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 51. kötet, 3. o.).

4 Annak elkerülése érdekében, hogy a 2474/93 rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket az Unióba történő kerékpár-összeszerelésben használt, Kínából származó kerékpáralkatrészek behozatala révén kijátsszák, a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárokra a 2474/93/EGK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Kínai Népköztársaságból származó egyes kerékpáralkatrészek behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint az ilyen, a 703/96/EK rendelet alapján nyilvántartásba vett behozatalra kiterjesztett vám kivetéséről szóló, 1997. január 10-i 71/97/EK rendeletet (HL 1997. L 16., 55. o.).

5 A 71/97 rendelet (38) preambulumbekezdése kimondja:

„Az alábbi meghatározott célra történő felhasználások indokolják a dömpingellenes vám alóli mentességet: i. olyan összeszerelési műveletek, amelyek nem valósítják meg a kijátszás tényállását, és ii. az alapvető kerékpáralkatrészek kis mennyiségű felhasználása kisvállalkozások által (különösen tartalék alkatrészként), amire vonatkozóan az a feltételezés, hogy nem áll fenn kijátszás. Ez utóbbi esetben az alapvető kerékpáralkatrészek behozatala valószínűleg korlátozott gazdasági jelentőségű, és a fennálló vám javító hatását valószínűleg nem ássa alá az ilyen behozott alkatrészekből az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében gyártható kerékpárok száma.

Annak érdekében, hogy az alapvető kerékpáralkatrészeket nem közvetlenül behozó közvetítő vállalkozások megvásárolhassák ezeket az alkatrészeket az importőröktől, és eladhassák azokat a dömpingellenes vámot nem kijátszó összeszerelőknek, a vonatkozó műveleteket is figyelemmel kell kísérni a meghatározott célra történő felhasználás ellenőrzésére szolgáló rendszer keretében.”

6 E rendelet 3. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése második franciabekezdésének értelmében:

„(1) A Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően rendeletben elfogadja a szükséges intézkedéseket annak engedélyezéséhez, hogy a 2474/93/EGK rendelettel kivetett dömpingellenes vámot nem kijátszó alapvető kerékpáralkatrészek behozatala mentesüljön a 2. cikk alapján kiterjesztett vám alól.

(2) A bizottsági rendelet különösen az alábbiakra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza:

[…]

– különösen a közvetítők vagy – kis mennyiségben történő felhasználás esetén – a kisvállalkozások által behozott alapvető kerékpáralkatrészek vámmentes behozatalának engedélyezése, valamint az ilyen behozatal ellenőrzése”.

A 2013-ban módosított 88/97 rendelet

7 A 88/97 rendelet (3) és (4) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(3) A fenti rendeletnek egyértelmű iránymutatást kell nyújtania az érdekelt felek számára arra vonatkozóan, hogy a mentességi rendszer hogyan fog működni. Egyértelmű rendelkezéseket kell hoznia különösen arra vonatkozóan, hogy az alapvető kerékpáralkatrészek egyes behozatalait hogyan lehet mentesíteni a kiterjesztett vám alól, és hogyan lehet engedélyt szerezni az ilyen mentességekre.

(4) […]

[…] az alapvető kerékpáralkatrészek közvetlen behozatalát mentesíteni kell a kiterjesztett vám alól, amennyiben azokkal kapcsolatban a Bizottság által mentesített összeszerelő – vagy az ő nevében más – szabad forgalomba bocsátási nyilatkozatot tett.

[…] az alapvető kerékpáralkatrészek behozatalát abban az esetben is mentesíteni kell a kiterjesztett vám alól, amennyiben végfelhasználásra [helyesen: meghatározott célra történő felhasználásra] vonatkozó ellenőrzés mellett engedték be azokat, és amennyiben azokat végül mentességet kapott összeszerelő részére szállítják le, vagy azokkal kapcsolatban szabad forgalomba bocsátási nyilatkozatot tettek, vagy azokat korlátozott mennyiségekben valamely fél részére szállítják le. Ebben a tekintetben megfelelő a […] meglévő végfelhasználásra [helyesen: meghatározott célra történő felhasználásra] vonatkozó ellenőrzési rendszer értelemszerű alkalmazása. Amennyiben valamely fél havonta bármely alapvető kerékpáralkatrészből kevesebb mint 300 egység szabad forgalomba bocsátásáról nyilatkozik, vagy a fenti egységet részére leszállítják, az alapvető kerékpáralkatrészek ilyen behozatalának korlátozott lesz a gazdasági jelentősége, és nem valószínű, hogy aláássa a 2474/93/EGK rendelettel kivetett vám hatását. Ezért feltételezni kell, hogy ez az intézkedés kijátszását jelenti [helyesen: ez nem minősül az intézkedés kijátszásának].

[…]”

8 A 2013-ban módosított 88/97 rendelet „A végfelhasználásra [helyesen: meghatározott célra történő felhasználásra] vonatkozó ellenőrzéshez kötött mentesítés” című 14. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Amennyiben az alapvető kerékpáralkatrészekkel kapcsolatban a mentességet kapott féltől eltérő személy tesz szabad kereskedelmi forgalomba bocsátási nyilatkozatot, azokat az alkatrészeket mentesíteni kell a kiterjesztett vám alkalmazása alól, amennyiben velük kapcsolatban a III. mellékletben szereplő TARIC-rendszernek megfelelően, valamint a [Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i] 2913/92/EGK [tanácsi] rendelet [(HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)] 82. cikkére és a 2454/93/EGK rendelet 291. és 304. cikkére is figyelemmel tesznek vámáru-nyilatkozatot, amelyeket értelemszerűen akkor kell alkalmazni, ha:

a) az alapvető kerékpáralkatrészeket valamely, a 7. és 12. cikk alapján mentességet kapott fél részére szállítják le;

vagy

b) az alapvető kerékpáralkatrészeket az engedély egy eltérő jogosultja részére szállítják le a 2454/93/EGK rendelet 291. cikke szerint;

vagy

c) félhavi [helyesen: havi] alapon alapvető kerékpáralkatrészenként [helyesen: kerékpáralkatrész-típusonként] kevesebb mint 300 darab szabad forgalomba bocsátásáról nyilatkozik, vagy a fenti darabszámot részére leszállítják. Azon alkatrészek számát, amelyekkel kapcsolatban bármely fél vámáru-nyilatkozatot tett, vagy azokat részére leszállították, azon alkatrészek száma alapján kell kiszámítani, amelyekkel kapcsolatban bármely olyan fél vámáru-nyilatkozatot tett, vagy amelyeket bármely olyan fél részére szállítottak le, amelyek a fenti félhez kapcsolódnak, vagy amelyekkel annak kompenzációs megállapodása van; vagy

d) az alapvető kerékpáralkatrészeket elektromos segédmotorral felszerelt kerékpárok (TARIC-kiegészítő kód: 8835) összeszereléséhez használják fel.”

Az (EU) 2023/611 végrehajtási rendelettel módosított 88/97 rendelet

9 A 2023. március 17-i (EU) 2023/611 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2023. L 80., 67. o.) módosított 88/97 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

Amennyiben az (1) bekezdésben említett felekről azt állapítják meg, hogy a 14. cikk c) pontjában megállapított küszöbön felüli mennyiségű alapvető kerékpáralkatrésszel kapcsolatban tettek szabad forgalomba bocsátási nyilatkozatot, vagy fogadtak szállítmányokat, vagy amennyiben elmulasztják a vizsgálattal való együttműködést, már nem lehet róluk feltételezni, hogy [az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i] (EU) 2016/1036 [európai parlamenti és tanácsi] rendelet [(HL 2016. L 176., 21. o.)] 13. cikke (2) bekezdésének hatályán kívül maradnak, és az e feleknek adott bármely mentességi engedélyt visszaható hatállyal vissza kell vonni. […]”

A 2023/611 végrehajtási rendelet

10 A 2023/611 rendelet (23)–(25) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(23) A mentességet akkor is vissza kell vonni, ha megállapítást nyer, hogy a mentességet kapott fél olyan gyakorlatot folytat, amellyel kijátssza a kiterjesztett vámot, többek között azáltal, hogy jelentős mennyiségek behozatalával aláássa a vám javító hatásait. A [2013-ban módosított 88/97] rendelet 14. cikkének c) pontjából az következik, hogy a vám javító hatását aláássa, ha valamely fél alapvető kerékpáralkatrész-típusonként legalább 300 egység szabad forgalomba bocsátásáról nyilatkozik, vagy legalább ennyit szállítanak le a részére.

(24) A jogbiztonság és az átláthatóság biztosítása érdekében ezt a [2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjában előírt] küszöbértéket [helyesen: határértéket] egyértelművé kell tenni a [88/97] rendeletben.

(25) A Bizottság továbbá helyénvalónak tartja a 14. cikk c) pontjában megállapított küszöbérték [helyesen: határérték] értelmezésének pontosítását. E tekintetben a kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egység küszöbértéknek [helyesen: határértéknek] az alapvető kerékpáralkatrész-típusonkénti egységek havi átlagára kell vonatkoznia a vonatkozó végfelhasználói engedély hatálybalépésétől számított 12 hónapos időszakok alatt. Mindazonáltal egy vagy több időszak összesen nem lehet hosszabb, mint a vonatkozó végfelhasználói engedély érvényességi ideje.”

Az Uniós Vámkódex

11 Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Uniós Vámkódex) „Engedélyezés” című 211. cikke (1) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Vámhatóság engedélye szükséges a következő esetekben:

a) az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása;”

12 Az Uniós Vámkódex „Meghatározott célra történő felhasználási eljárás” című 254. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

13 Tevékenysége keretében az importőr különböző kerékpáralkatrészeket hoz be Kínából. E jogcímen évek óta rendelkezik a C fővámhivatal által kiadott, meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó engedéllyel. Ezen, az Uniós Vámkódex 254. cikke alapján kiadott

engedély az említett cikk (1) bekezdésének megfelelően lehetővé teszi számára, hogy az árukat különleges felhasználásukra figyelemmel nulla vagy csökkentett vámtétel mellett szabad forgalomba bocsássa az Unióban.

14 A szóban forgó engedély eredetileg a következőkre vonatkozott:

– a 2013-ban módosított 88/97 rendeletnek (14. cikk, a) pont) megfelelően mentességben részesülő fél részére leszállított alapvető kerékpáralkatrészek,

– a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra vonatkozó, az Uniós Vámkódex 254. cikke és a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 291. cikke értelmében vett engedély más olyan jogosultjai részére történő szállítások, akik maguk nem tesznek eleget a behozatali alakiságoknak (a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének b) pontja),

– és az alapvető kerékpáralkatrészek típusa szerinti havi 300 egységnél kisebb mennyiségű behozatal, amelyet valamely fél szabad forgalomba bocsátásra bejelent vagy e fél részére leszállítanak (a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontja).

15 Az említett engedély megemlítette, hogy az alapvető kerékpáralkatrészek típusa szerint havonta kevesebb mint 300 egység jelenthető be saját célra, vagy ruházható át egy adott fél által más felekre (végfelhasználók). Mindazonáltal a vámhatóság által végrehajtott egymást követő módosításokat követően az engedély már nem vonatkozott a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjában említett mentességre.

16 2018-ban az importőr az Uniós Vámkódex 211. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján ugyanezen engedély 2018. január 1-jére visszamenőleges hatályú kiterjesztését kérte a vámhatóságtól annak érdekében, hogy az vonatkozzon a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjában előírt mentességre.

17 E tekintetben arra hivatkozott, hogy e rendelkezés lehetővé teszi a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentességet többek között akkor, ha az egyik félnek alapvető kerékpáralkatrész-típusonként havonta kevesebb mint 300 egységet „szállítanak”. Az importőr szerint ezt a mentességi esetet úgy kell értelmezni, hogy az olyan importőr tevékenysége keretében, amely kerékpáralkatrészeket hoz be annak érdekében, hogy azokat különböző ügyfeleinek szállítsa, ezen importőr jogosult arra, hogy a dömpingellenes vám alóli mentesség mellett havonta alapvető kerékpáralkatrész-típusonként és ügyfelenként 299 egységet hozzon be.

18 Mivel a vámhatóság elutasította e kérelmet, az importőr keresetet indított e hatóság elutasító határozatával szemben a Finanzgericht (pénzügyi bíróság, Németország) előtt, amely elutasította e keresetet, és helybenhagyta az importőr részére adott, meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó engedély kiterjesztésének megtagadását.

19 E bíróság úgy ítélte meg, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjában foglalt mentességet csak a kisvállalkozások számára írták elő, és ezért annak az olyan helyzetekre kell korlátozódnia, amelyekben összesen kevesebb mint 300 egységet szállítanak a szóban forgó importőr valamennyi ügyfelének. Ezt az értelmezést támasztja alá a 71/97 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdése is, amely szerint a mentességi rendelet, amelyet a

Bizottság fog elfogadni, lényegében „különösen a közvetítők vagy – kis mennyiségben történő felhasználás esetén – a kisvállalkozások által behozott alapvető kerékpáralkatrészek vámmentes behozatalának engedélyezés[ét], valamint az ilyen behozatal ellenőrzés[ét]” fogja szabályozni.

20 Az importőr felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Finanzgericht (pénzügyi bíróság) határozatával szemben a Bundesfinanzhofhoz (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

21 E tekintetben arra hivatkozott, hogy a „kisvállalkozások” ez utóbbi rendelkezés értelmében vett fogalmát nem határozza meg a hatályos szabályozás, és hogy a 88/97 rendelet célja kizárólag a dömpingellenes vám kijátszásának elkerülése abban az esetben, ha több árubejelentő vállalkozás olyan mennyiségeket szállít valamely ügyfélnek, amelyek együttesen meghaladják az előírt határértéket. Így a dömpingellenes vám alóli mentesség szempontjából nem a közbenső vállalkozások által más gazdasági szereplőknek értékesített alapvető kerékpáralkatrészek mennyiségét kell meghatározni, hanem az egyes végfelhasználóknak végül havonta leszállított mennyiséget. Egyébiránt a havonta „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységben” meghatározott határérték olyan mentességnek minősül, amely az említett határérték túllépése esetén is 299 egység mentesítését eredményezi, nem pedig olyan határértéknek, amely azzal a következménnyel járna, hogy semmilyen mentesség nem lenne alkalmazható, ha valamely fél havonta több mint 299 egységet jelentene be és szállítana.

22 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása attól függ, hogy az alapvető kerékpáralkatrészek mely behozatala mentesül a kiterjesztett dömpingellenes vám alól, és e tekintetben kétségeit fejezi ki a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikke c) pontjának értelmezésével kapcsolatban.

23 Először is arra keresi a választ, hogy az e rendelkezésben említett mentesség összekapcsolható-e az e rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja értelmében vett más mentességgel. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy bár a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli, az említett 14. cikk a) és b) pontjában előírt mentességek kombinálhatók az e cikk d) pontjában említett mentességgel, ez azért van így, mert mind a termékek különböző címzettjeire és különböző összeszerelési műveletekre vonatkoznak, és ezért nem fedhetik át egymást. Ezzel szemben valamely fél megkerülhetné a 88/97 rendelet azon célját, hogy csak a gazdaságilag minimális behozatalt mentesítse, amennyiben a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja szerinti mentességek alkalmazásával ugyanezen módosított rendelet 14. cikkének c) pontjával együttesen értelmezve havonta több mint 299 egységnyi alapvető kerékpáralkatrészt hozhatna be a dömpingellenes vámtól mentesen.

24 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjára tekintettel a meghatározott célú felhasználásra vonatkozó engedély előírhat-e mentességet a kiterjesztett dömpingellenes vám alól alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre, vagy ez a felső határ valamennyi vevőre vonatkozik. Megjegyzi, hogy e rendelkezés szövege e tekintetben nem szolgál iránymutatással, és hogy annak tág értelmezése a dömpingellenes vám megkerüléséhez vezethet. Arra is rámutat, hogy e kérdés vizsgálata során irrelevánsnak kell lennie annak a módnak, ahogyan valamely fél ügyeit vezeti vagy beavatkozik a piacon.

25 Harmadszor, a kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést teszi fel, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontja értelmében vett „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre” vonatkozó határérték olyan határértéknek minősül-e, amelynek

következtében a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentesség teljes egészében megszűnik, ha valamelyik fél havonta több mint 299 egységet jelent be és szállít. Ezen értelmezés mellett szól az uniós jogalkotó azon szándéka, hogy az e rendelkezésben előírt mentességben a termékek kisebb importőreit vagy címzettjeit részesítse.

26 E körülmények között a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2013-ban módosított 88/97 rendelet] 14. cikkének c) pontját, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentesség az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó ugyanazon engedélyben a [2013-ban módosított] 88/97 rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja szerinti egyéb mentességekkel összevonható?

2) Értelmezhető-e úgy a [2013-ban módosított] 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontja, hogy a vásárlónként kiadott engedélyben kevesebb mint 300 darab alapvető kerékpáralkatrész mentesülhet a kiterjesztett dömpingellenes vám alól?

3) A [2013-ban módosított] 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontjában meghatározott havonta átlagosan kevesebb mint 300 darab mennyiség mentességi küszöbnek minősül-e azzal a következménnyel, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentesség teljes egészében megszűnik, ha a fél havonta 299 darabnál többet jelent be, vagy szállít tovább, vagy vámmentes mennyiségnek minősül, amely esetben a túllépéstől függetlenül 299 darab minden esetben mentesül a dömpingellenes vám alól?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

27 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vám alól általa előírt mentesség összevonható az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó ugyanazon engedélyben az e módosított rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja szerinti egyéb mentességek valamelyikével.

28 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2024. március 14-i VR Bank Ravensburg-Weingarten ítélet, C-536/22, EU:C:2024:234, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Először is, ami a szóban forgó rendelkezések szövegét illeti, meg kell állapítani, hogy sem az Uniós Vámkódex 254. cikkével, amelyet az első kérdés kifejezetten említ, sem pedig e kódexnek a meghatározott célra történő felhasználás engedélyezésére vonatkozó 211. cikkével nem ellentétes az, hogy egy meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó engedély a dömpingellenes vám alóli többféle mentesség kombinációját írhassa elő.

30 Hasonlóképpen, amennyiben a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének a)–c) pontjában említett különböző mentességtípusokat egymás után említik a „vagy” kötőszóval, e kötőszó használatából nem vonható le az a következtetés, hogy a mentesség egyik típusa szükségszerűen kizár egy másikat. Ugyanis, noha valamely mentességi ok önmagában megalapozhatja a kiterjesztett dömpingellenes vámok alóli mentességi rendszer kedvezményét, ez nem zárhatja ki, hogy az Uniós Vámkódex 211. és 254. cikke szerinti ugyanazon meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó engedély több mentességi okra is vonatkozzon.

31 Másodszor meg kell állapítani, hogy tekintettel a 71/97 rendelet (38) preambulumbekezdésére, amely kifejti a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentesség alkalmazásának indokait, valamint a 88/97 rendelet (4) preambulumbekezdésére tekintettel a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikke a)–c) pontjának általános rendszere összefügg az utóbbi rendelet azon céljával, hogy engedélyezze az alapvető kerékpáralkatrészek meglehetősen korlátozott gazdasági jelentőséggel bíró behozatalát a kiterjesztett dömpingellenes vámoktól mentesen.

32 Ennélfogva kevéssé valószínű, hogy az ilyen mentességek együttes alkalmazása veszélyeztetné a dömpingellenes vámok kivetésével elérni kívánt célt, tekintettel mind az ezen importált alapvető kerékpáralkatrészekből gyártható kerékpárok mennyiségére, mind pedig az e vámok alóli mentesség mellett végzett behozatalok gazdaságilag korlátozott jellegére.

33 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vám alól általa előírt mentesség összevonható az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó ugyanazon engedélyben az e módosított rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja szerinti egyéb mentességek valamelyikével.

A második kérdésről

34 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célú felhasználásra vonatkozó engedély a kiterjesztett dömpingellenes vám alól alapvető kerékpáralkatrész-típusonként, havonta és ügyfelenként biztosíthat mentességet kevesebb mint 300 egységre, vagy úgy, hogy ez a felső határ az engedély címzettje ügyfeleinek összességére vonatkozik.

35 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2010. július 29-i Isaac International ítéletben (C-371/09, EU:C:2010:458, 33. és 34. pont) a Bíróság már kimondta, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontja, amely bizonyos gazdasági szereplők javára *de minimis* kivételt vezet be, „havi mennyiségi korlátot ír elő, és pontosítja, hogy a darabszám kiszámítását valamennyi kapcsolódó vagy az importőrrel, illetve a bejelentővel kompenzációs megállapodást kötő fél figyelembevételével kell elvégezni”.

36 Így lényegében megállapításra került, hogy ez a *de minimis* kivétel az alapvető kerékpáralkatrész-típusonként meghatározza azon egységek maximális számát – azaz kevesebb mint 300 egységet –, amit a nem mentesített importőr havonta behozhat a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontja alapján, függetlenül azon vállalkozások/személyek számától, amelyeknek ezt követően ezen egységeket szállítja.

37 Ez az értelmezés összhangban van a 88/97 rendelet azon céljával, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vámok alóli mentességeket csak akkor engedélyezze, ha azok nem veszélyeztetik az említett vámok kivetésével elérni kívánt célokat. Márpedig az ilyen vámokoktól mentes behozatalok engedélyezése, amely kétségkívül alapvető kerékpáralkatrész-típusonként havonta és ügyfelenként 300 egységnél kevesebbre korlátozódnak, de azok alapján potenciálisan korlátlan számú ügyfélnek lehetne szállítani, veszélyeztethetné e célokat.

38 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célú felhasználásra vonatkozó engedély a kiterjesztett dömpingellenes vám alól alapvető kerékpáralkatrész-típusonként, havonta és az engedély címzettje ügyfeleinek összessége vonatkozásában biztosít mentességet kevesebb mint 300 egységre.

A harmadik kérdésről

39 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre” vonatkozó határérték havi alapon történő túllépése azzal jár, hogy az a fél, aki havonta több mint 299 egységet jelent be és szállít, nem részesül semmiféle, a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentességben az említett rendelkezés alapján.

40 Először is, a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikke c) pontjának szövegéből nem következik, hogy az „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre” vonatkozó határérték havi alapon olyan kedvezményt képezne, amely túllépés esetén e határértékig a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentességre jogosítana.

41 Ezzel szemben a 2023/611 végrehajtási rendelettel módosított 88/97 rendelet 15. cikkének (2) bekezdéséből többek között az következik, hogy amennyiben a felek az e 14. cikk c) pontjában előírt határértéket meghaladó mennyiségű alapvető kerékpáralkatrészt jelentettek be szabad forgalomba bocsátásra vagy vettek át, minden engedélyezett mentességet visszamenőleges hatállyal vissza kell vonni. Ebből következik, hogy az említett határérték olyan jellegű, hogy túllépése teljesen megfosztja az említett feleket az ilyen mentességtől.

42 Kétségtelen, hogy – amint arra a Bizottság írásbeli észrevételeiben rámutat – az uniós szabályozás e fejlődése lehetővé tette a nemzeti vámhatóságok eltérő gyakorlatai tisztázását. Mindazonáltal a 2023/611 végrehajtási rendelet (23) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy ugyanezen határértéket a 88/97 rendelet eredeti változatában történő rögzítésétől kezdve olyan értéknek kell tekinteni, amelynek túllépése a mentességi engedély visszavonását vonja maga után. Ezt egyébiránt megerősíti e végrehajtási rendelet (24) preambulumbekezdése, amely kimondja, hogy a „[*de minimis]* küszöbértéket [helyesen: határértéket] egyértelművé kell tenni a [88/97] rendeletben”, és mindezt „[a] jogbiztonság és az átláthatóság biztosítása érdekében”, valamint szintén megerősíti az említett rendelet (25) preambulumbekezdése.

43 Továbbá, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, és amint az a 88/97 rendelet (4) preambulumbekezdéséből kitűnik, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerinti mentességet azért vezették be, hogy lehetővé tegyék a korlátozott gazdasági jelentőséggel bíró, kis mennyiségű behozatalt vagy szállítást. Márpedig annak lehetővé tétele, hogy a jelentős importot

vagy viszonteladást végző gazdasági szereplők az ilyen ügyletek tekintetében automatikusan legalább részleges mentességben részesüljenek, sértené a dömpingellenes szabályozás által követett célt.

44 Végül a kérdést előterjesztő bíróság a 2021. május 12-i Hauptzollamt B (Tokfajok kaviárja) ítéletre (C-87/20, EU:C:2021:382) hivatkozik. Ebben az ítéletben a Bíróság megállapította, hogy a tokfajok kaviárjának személyenként 125 g-os mennyisége, amelynek behozatala nincsen behozatali engedély bemutatásához kötve, határértéknek minősül, különösen azon az alapon, hogy a szóban forgó rendelkezést olyan eltérésnek kell tekinteni, amelyet mint ilyet szigorúan kell értelmezni.

45 Az alapügy tényállása eltér az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyétől, amely a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 61., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 136. o.) alapján a kihalással fenyegetett vadon élő állat- és növényfajok védelmére vonatkozott.

46 Ez nem változtat azon, hogy a dömpingellenes szabályozás jelen esetben a kerékpárágazat európai iparának védelmére irányul, és a kiterjesztett dömpingellenes vámok alóli, a 88/97 rendelet szerinti mentességeket csak a kijátszásnak nem minősülő ügyletekre, különösen a kisebb gazdasági szereplők javára biztosítják. Így a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell tekinteni, mint amely eltérést engedő rendelkezést képez azon kis gazdasági szereplők javára, amelyek tevékenysége – csekély gazdasági hatására tekintettel – nem tartozik a kiterjesztett dömpingellenes vámok kijátszásának elkerülésére irányuló rendelkezések hatálya alá.

47 A fentiekre tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013-ban módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre” vonatkozó határérték havi alapon történő túllépése azzal jár, hogy az a fél, aki havonta több mint 299 egységet jelent be és szállít, nem részesül semmiféle, a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentességben az említett rendelkezés alapján.

A költségekről

48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) Úgy kell értelmezni a 2474/93/EGK tanácsi rendelettel kivetett dömpingellenes vám 71/97/EK tanácsi rendelettel való kiterjesztése alóli mentességnek egyes Kínai Népköztársaságból származó kerékpáralkatrészek behozatalára vonatkozó engedélyezéséről szóló, 1997. január 20-i 88/97/EK bizottsági rendelet 14. cikkének c) pontját, hogy a kiterjesztett dömpingellenes vám alól általa előírt mentesség összevonható az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó ugyanazon engedélyben a módosított 88/97 rendelet 14. cikkének a) és/vagy b) pontja szerinti egyéb mentességek valamelyikével.

2) Az 512/2013 rendelettel módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a 952/2013 rendelet 254. cikke szerinti meghatározott célú felhasználásra vonatkozó engedély a kiterjesztett dömpingellenes vám alól alapvető kerékpáralkatrész-típusonként, havonta és az engedély címzettje ügyfeleinek összessége vonatkozásában biztosít mentességet kevesebb mint 300 egységre.

3) Az 512/2013 rendelettel módosított 88/97 rendelet 14. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „alapvető kerékpáralkatrész-típusonként kevesebb mint 300 egységre” vonatkozó határérték havi alapon történő túllépése azzal jár, hogy az a fél, aki havonta több mint 299 egységet jelent be és szállít, nem részesül semmiféle, a kiterjesztett dömpingellenes vám alóli mentességben az említett rendelkezés alapján.

Aláírások